

датъ: и прослававаха Кого Иерузалема.

32 И како побыка Исусъ оученицъ те си, рече имъ: жалъ ми е за тоа народъ, защото три дни бече какъ бѣ сѣдатъ тѣка при мене. и нематъ що да пѣдатъ: а нещѣ ми се да ги пѣстнемъ гладны, да не къ ѡслабѣли на пѣчатъ.

33 И речекоха му оученицъ те: ѡ гдѣ да ни дойдатъ толково хлѣкове въ пѣстна та, што да се насыти толко народъ;

34 И рече имъ Исусъ: колко хлѣкове имате; а они му речекоха: седмь, и малко рыбицъ.

35 И заповѣда на народатъ да насѣдатъ по земля та.

36 И като земля седмь тѣ хлѣкове, и рыки те, въздаде хвала, и преломи, и даде на оученицъ те си: а оученицъ те на народатъ.

37 И пѣдоха сички те, и насытихасе: и собраха ѡстанали те комагы, седмь кошници пѣлны.

38 А она, што пѣдоха, бѣха четъри хилды мѣжѣ, ѡсѣкъны жени, и дѣца.

39 И като ѡпѣстна народъ те, вѣзде въ гема та: и ѡиде въ Магдалински тѣ суноры.

ГЛАВА 31.

И дойдѣоха при него Фарисейи те и саддукейи те, които го искъшаваха, и искаха ѡ неговъ да имъ покаже знаменіе ѡ некѣ то.

2 И Исусъ ѡговори, и рече имъ: когато мржкнѣва, говорите, пѣсно ще да вѣде: защото се червенѣе некѣ то.

3 И во оутрина (говорите) днесъ ще да е зима, защото се червенѣе и зоблачѣва некѣ то. Лицеѣри, лице то на некѣ то знаете да разсѣдѣвате, а знаменіа та на-времена та не можете да разсѣдите;

4 Родъ лѣкавый и прелюкодѣйный знаменіе траси, и знаменіе не ще да му се даде, токму знаменіе то на-Іѡна пророка. и ѡстави ги и ѡиде си.

5 И като заминаха оученицъ те му ѡдонадѣ, забравиха да зѣматъ хлѣкове.

6 И Исусъ имъ рече: глѣдайте хѣбавъ, и чѣбайтесе ѡ квасъ тѣ Фарисейскій и саддукейскій.

7 И они размышлаваха въ себеси, и говореха: че хлѣкове не зѣмѣ.

8 И като разсмѣ това Исусъ, рече имъ: зацѣ мыслите въ себе си, ѡ малѣри, че нестѣ земали хлѣкове;

9 Тоѣ ли не разсмѣвате,